

Mødet den 6. Decbr. 1917. (For lukkede Døre).

Fraværende: Jakob Jensen, Mikael Johansen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 258—1917). Meddelelse fra Amtet angaaende Ordningen af **Arrestforvarerens Pensionsforhold**.
Toges til Efterretning.
2. (J. Nr. 488—1917). Indstilling fra Kasseudvalget om, at **Skatter og Afgifter til Kommunen kan indbetales til Privatbanken m. v.**

Fra Aarhus Kommunes Bogholderkontor forelaa følgende Skrivelse:

»Da det ærede Udvalg for Kasse- og Regnskabsvæsenet i sit Møde den 10. ds. har udtalt Ønske om at faa forelagt en kort Redegørelse for den tænkte Forretningsgang, skal jeg tillade mig at udtale, at Forretningsgangen — i det væsentlige som paa Frederiksberg, men dog afpasset efter Aarhusforhold — er tænkt i store Træk saaledes:

Saa snart som muligt efter et Regnskabsaars Begyndelse udsendes fra Skattekontoret til hver enkelt Skatteyder Skattebillet for det paa-gældende Regnskabsaar. Billetten maa bære Oplysning om, at Betalingen sker til Banken, Skattens Forfaldstider og fra hvilke 4 Tidspunkter i Regnskabsaaaret Rente vil blive beregnet. Billettens Hoved maa være forsynet med Angi

velse af Distrikt, Navn og Løbe-Nr. samt Skattens Aarsbeløb og endvidere forsynet med 8 Kuponer, 2 for hvert Fjerdingaar. Disse Kuponer skulle ikke være forsynede med Navn, men hver af dem med Angivelse af Distrikt, Hovedets Løbe-Nr. og med Skattens Kvartalsbeløb. Banken giver Kvittering paa den ene af disse Kvartalskuponer, medens den anden bilægges den specificerede Opgørelse, som over de indbetalte Skattebeløb — eventuelt med Renter — bliver til i Løbet af den paagældende Dag.

En saadan specificeret Opgørelse sender Banken daglig til Kæmnerkontoret, bilagt med Dagens Kvartalskuponer, Af Opgørelsen fremgaar det tydeligt, hvad der er Skat, og hvad der er Rente. Banken fører daglig Opgørelsens samlede Beløb over paa Kommunens Konto til Forrentning, medens Kæmner og Kommunebogholder — ligeledes daglig — optage i deres Bøger samme Beløb som værende indsat i Banken, og de gøre samtidig — ganske som hidtil — de fornødne Noteringer for Skattekontoen og for Kontoen for Strafrenter.

Afskrivning i Kæmnerens Hovedkassebøger, der indeholde Fortegnelse over hver enkelt Skatteyder, skal saa finde Sted paa Kæmnerkontoret og som hidtil paa den Maade, at der i Afskrivningsrubrikken ud for hver af de paagældende Skatteydere tilkendegives, at Skatten er betalt, og hvilken Dag Betalingen er præsteret. For at lette Afskrivningen bør Kuponerne paa Kæmnerkontoret ordnes distriktsvis. Deres Beløb kunne optælles paa Additionsmaskine, hvorved Bankens Liste kontrolleres, og Afskrivning kan da ske efter Kuponerne. Kæmner-

kontoret kan ogsaa i Stedet for at addere Kuponernes Beløb paa Maskinen indføre Beløbene med deres Løbe-Nr. i Bibøger — een for hvert Distrikt — opsummere disse Bibøger og afskrive efter dem. Hver Bogs samlede Sum efter Bibøgerne skal stemme med samme Dags Totalsum efter Bankens Liste.

Paa en bestemt Dag i Slutningen af hvert Kvartal ophører Indbetalingen i Banken for det forudgaaende Kvartal. Kæmnerkontoret foranstalter da det videre fornødne med Hensyn til Restancerne, Udpantning m. m.

Det, der hidtil er talt om, er personlig Kommuneskat. Med Hensyn til de øvrige Skatter bliver Fremgangsmaaden i Hovedsagen den samme. Skattebilletternes Udseende skulle jo imidlertid rette sig efter, om Skatten betales i 4 Rater, i 2 Rater eller paa een Gang. For Ejendoms- og for Statsskatternes Vedkommende samt for Afgift af Markjord finder jeg det naturligst, at Kæmnerkontoret og ikke Skattekontoret udsender Billetterne.

For Vandafgift og for Belysningsafgift maa der jo udsendes Billetter 4 Gange om Aaret, da Beløbene jo ere forskellige for hvert Kvartal, og Afgiftens Størrelse kendes ikke, før Kvartalet er omme. Vandafgiftsbilletterne udsendes fra Kæmnerkontoret og Belysningsafgiftsbilletterne fra Belysningsvæsenets Kontor. Men ellers bliver det som med Skatterne med Hensyn til daglig Liste fra Banken m. m. Listen over indbetalt Vandafgift gaar til Kæmnerkontoret, Listen over indbetalt Belysningsafgift gaar til Belysningsvæsenets Kontor, hvor det videre fornødne foretages for denne Listes Vedkommende med Hensyn til Afskrivning m. m., idet det tydeligt fremgaar

af Listen, hvad der er Gasafgift, og hvad der er Elektricitetsafgift. Afgiften for al Gas, der leveres gennem Automatmaalere, maa formentlig holdes uden for den her omhandlede Ordning.

Banken fører daglig Belysningsvæsenets Listes samlede Beløb over paa Kommunens almindelige løbende Konto til Forrentning, og paa Foden af den Liste over Skatter, som gaar til Kæmnerkontoret, opgiver Banken, hvor meget der den paagældende Dag er indgaaet af Belysningsafgift.«

F o r m a n d e n mindede om, at Sagen tidligere havde været omtalt i Byraadet. Det var Kasse- og Regnskabsudvalgets Mening at foretage visse Forandringer paa Regnskabsvæsenets Omraade, dels for at gøre Forretningsgangen billigere og lettere, dels for at faa Skatten hurtigere ind, og endelig for at aflaste Kæmnerkontoret, hvor Forholdene undertiden havde været mindre heldige. Det syntes, som om Kæmneren havde nogen Vanskelighed ved at faa Overblik over Kontorets Sager og dels ogsaa at holde den rette Tone og Arbejdsorden paa sit Kontor. Der kunde saa være Tale om enten at søge en ny Arbejdskraft — hvad man jo nødig gik til — eller en ny Mand som Fuldmægtig. Taleren mente imidlertid, at det bedste vilde være at gaa den samme Vej, som paa Frederiksberg, saaledes at Forretningerne blev lagt andetsteds hen. Udvalget havde ment at gaa successivt frem med disse Reformers og foreløbig kun forsøge Inkassationen af Skatterne gennem en Bank, saa at Indbetalingerne derfra gik i Kommunens Kasse. Man havde tænkt at tage Belysningsvæsenet med, men Belysningsudvalget mente, at Forholdene i Øjeblikket ikke tillod det, saa foreløbig foresloges kun Skatter og Vandafgift.

Senere kunde man komme til, at Udbetalinger foretages paa samme Maade ved at anvises paa Banken, naar Regningen var godkendt. Derved vilde Kæmnerkontoret efterhaanden blive til noget mindre betydende. Udvalget indstillede altsaa, at man fra 1. April 1918 indførte den Form, at Skatterne indbetales gennem Banken, og i det hele taget søge at aflaste Kæmnerkontoret til Fordel for Skattekontoret.

M o u s t e n vilde bemærke, at Forudsætningen for, at han var gaaet med til Forslaget, var, at Banken skulde have 3 Indbetalingskontorer, altsaa et i den nordlige og sydlige Bydel foruden selve Banken.

M ø l l e r mente ogsaa, at man i Udvalget havde været enige om at stille den Betingelse, at der blev 3 Indbetalingssteder, men Banken vilde ikke gerne have det med i Indstillingen. Taleren fandt det gavnligt at faa Pengene hurtigere ind, det var en ren Gevinst, og man fik en større Kassebeholdning. Han vilde derfor anbefale, at Kasseudvalget fik Bemyndigelse til at ordne Sagen.

S i m o n s e n fandt det ogsaa betimeligt at forsøge at faa en anden Ordning indført med Hensyn til Skatternes Optrædning. Taleren havde forstaaet Forslaget saaledes, at Renten af de Penge, Banken kom til at ligge med, kom Byen til gode, saa Banken ikke fik noget Vederlag for Arbejdet. En saa uegennyttig Optræden kunde man vanskelig tænke sig, og Taleren vilde derfor spørge, om Banken havde nogen indirekte Fordel af en saadan Ordning.

M ø l l e r svarede herpaa, at det var rigtigt, at Renten gik i Byens Kasse, og Banken ikke fik nogen direkte Fordel deraf. Om den fik nogen

indirekte Fordel, kunde Taleren ikke sige, men det blev næppe meget. Det blev vel nødvendigt at holde sig til Privatbanken, da man vel ikke vilde gaa til Filialerne, og Købmands- og Haandværkerbanken vilde næppe af den Grund lave Filialer i den nordlige og sydlige Bydel.

Brøndum forespurgte, om det ikke kunde afføde nogen Ulempe for daarligt stillede Borgere, naar de skulde have deres Skatteforhold ordnede gennem Banken.

Formanden svarede, at man paa Frederiksberg gjorde det saa diskret som muligt, idet Navnet ikke stod paa Blanketterne, men kun et Nummer. Til Simonsen vilde Taleren sige, at den stærke Tilstrømning af Folk til Banken maa-ske indirekte kunde gavne denne.

Niels Jensen syntes, at man først skulde spørge Byens Haandværker- og Handelsstand, hvad de mente om en saadan Transaktion. Banken kunde muligvis faa saa megen Viden, at det kunde skade Borgerne i deres Handel og Næringsliv. Den gik næppe ind paa Ordningen uden at tænke sig Udbytte paa en eller anden Maade. For nogle Aar siden havde Privatbanken nægtet at oprette en Vekselsbank ved Slagtehuset, det gjorde saa en anden Bank, og den havde ved den Lejlighed taget Privatbankens Kundekreds.

Formanden hævdede, at Privatbanken var Kommunens gamle, faste Bankforbindelse, og det vilde næppe være heldigt at forsøge paa at faa Forbindelse med en anden, da Privatbanken var den eneste Aarhusbank af Betydning, og det var en Fordel for Kommunen at staa i Forbindelse med den.

Simonsen mente ikke, det kunde volde nogen Ulempe, naar der blot var centrale Indbe-

talingssteder. Banken kunde sikkert let skaffe sig de Oplysninger, der ønskedes, paa anden Maade; der fandtes jo tilmed en trykt Skatteliste. Taleren fandt det dog absolut nødvendigt, at Kvitteringen ogsaa kom til at lyde paa Navnet, et Tal alene var ikke paalideligt nok.

Formanden oplyste, at paa Frederiksberg gik det udmærket paa den Maade. Skattebillettens Hoved var forsynet med Navn, men de enkelte Indbetalingskuponer havde kun et Nummer.

Mousten havde ikke kunnet se, at Byen havde haft nogen Fordel af Forbindelsen med Privatbanken.

Formanden bemærkede, at det dog var en Fordel at have en Bankforbindelse, og det var Byen nødt til. Banken havde i hvert Fald i 1909 skaffet Byen et udmærket Laan.

Brammer syntes, at der burde have været 2 Forslag at vælge imellem, et Forslag om en Reorganisation af Kæmnerkontoret ved Siden af dette Forslag. Det kunde dog nok give Ulemper, at Banken paa den Maade kunde holde Øje med Borgerne. I Skattebogen kunde man ikke læse, hvornaar Skatten betaltes. Det var ganske vist en Omordning af Kæmnerkontoret, naar man efterhaanden tog alt Arbejdet derfra og lod Kæmneren sidde ene tilbage; men der kunde nok være andre Muligheder for en Forbedring af Forholdene, og dem burde man undersøge, før man vedtog dette Forslag. Taleren fandt det ogsaa rigtigst, at Navnet kom til at staa paa Blanketten, og han kunde tillige ønske at vide, om Banken garanterede for Fejltælling.

Brøndum vilde give Brammer Medhold i hans Bemærkning om, at Banken var interesseret i at faa en saadan Viden. Han vilde derfor henstille,

hvis man vedtog Ordningen, at man lod Banken indkræve til en bestemt Tid, og at Restanterne saa 8 Dage efter kunde betale paa selve Kæmnerkontoret, saa havde Banken ikke nogen absolut Kontrol med de daarlige Betalere.

B e c h vilde til Moustén sige, at under Forhandlingerne om Banegaardsforholdenes Ordning for kort Tid siden var der kommet et Tilbud fra Privatbanken, som alle betegnede som overordentlig fordelagtigt, og fra Bankens Side blev der da gjort gældende, at den følte sig som Byens Bank og derfor gerne vilde hjælpe Sagen frem.

M o u s t é n kendte ikke det sidste Tilfælde, men han kunde oplyse, at Banken havde taget højere Renter af Kommunen end af andre. Angaaende Navn paa Kuponer o. l. saa kunde jo selve Maaden nærmere udformes, og hvis der var Ting, man ønskede ændret, kunde det jo nok ske.

P. P e t e r s e n vilde protestere mod Formandens Udtalelse om, at Privatbanken var den eneste Bank i Byen af nogen Betydning. Privatbanken paatog sig det selvfølgelig, fordi det var rart at se andre Bankers Kunder blive tvunget til at komme derhen. Taleren kunde derfor have ønsket, at Folk kunde betale til den Bank, de havde Forbindelse med; men saa vilde Privatbanken maaske ikke have dermed at gøre.

M ø l l e r vilde til Brøndum sige, at en Bank ikke havde megen Interesse af at kende de ubemidlede Forhold; det var ikke noget filantropisk Foretagende. Bankerne havde vist i Forvejen de Oplysninger om Byens Borgere, som de ønskede. De, der betalte de største Skatter, ventede som Regel til sidst, men derefter kunde man næppe bedømme deres Soliditet.

Formanden syntes at Brammer var noget for fordringsfuld, naar han forlangte, at der skulde være flere Forslag at vælge imellem. Udvalget havde ment, at der kun var een Maade, og den havde man foreslaaet, og Byraadet kunde saa enten vedtage Forslaget eller ikke. En fuldstændig Plan for en Omordning kunde ikke laves i Øjeblikket under de urolige Forhold, men Forslaget her var dog ret omfattende. Paa den anden Side var det tillige en ret simpel Ting, at man betalte til Banken i Stedet for til Skatteopkræverne, og Byraadet bandt sig ikke synderlig meget ved at prøve denne Metode. Hvad Fejltælling angik, paatog Banken sig selvfølgelig dette Ansvar. Hvorvidt Privatbanken var den eneste Bank i Byen af nogen Betydning, var jo noget relativt; men det var i hvert Fald den eneste Aarhusbank, der kunde betyde noget ved et større Laan for Kommunen.

Kjeld Sørensen mente, at Anledningen til Forslagets Fremkomst var den Affære, som havde fundet Sted for en Tid siden. Det drejede sig ganske vist om 8000 Kr., men det var dog kun lidt i Forhold til det Beløb, der gik gennem Kontoret, og den egentlige Grund til Affæren var vist, at man havde glemt at foretage Kasseeftersyn. Taleren mente derfor, at hvis man ændrede Forholdene noget paa Kæmnerkontoret, flyttede enkelte Personer om og maaske skaffede nogle større Lokaler, kunde det godt blive ved at gaa paa den gamle Maade. Man bandt sig maaske ikke meget ved at prøve den ny Ordning, men naar den havde gaaet et Aars Tid, vilde det være dyrt at komme tilbage til det gamle igen. Maaske Banken senere vilde forlange Betaling for Arbejdet, saa blev det ikke billigere. Taleren vilde derfor

henstille, at man overvejede Sagen lidt mere og undersøgte, om det ikke vedblivende kunde gaa paa den gamle Maade.

F o r m a n d e n fandt det urimeligt, at man skulde være forpligtet til at fremsætte to Forslag. Den af Kjeld Sørensen nævnte Sag var ikke Anledning til Forslagets Fremkomst; denne Tanke var fremme i mange Kommuner, ogsaa i København. Med Hensyn til Tidspunktet kunde man jo nok komme overens med Privatbanken derom; man vilde sikkert vedblive dermed, hvis man fik begyndt; men man kunde jo faa en vis Opsigelsesfrist.

P. P e t e r s e n spurgte, om det paa Frederiksberg var en bestemt Bank, der besørgede det. Med Hensyn til Bankerne vilde Taleren sige, at Købmands- og Haandværkerbanken var Medlem af stort Bankkonsortium, saa den kunde yde lige saa mange Millionlaan som en anden Bank.

M o u s t e n mente ikke, man kunde fortsætte med det nuværende, saa maatte det i hvert Fald lægges over paa Skattekontoret. Men det var lettere og mere praktisk at betale Pengene i Banken, og derfor burde man gøre Forandringen.

S i m o n s e n oplyste, at der i de sidste 10 Aar flere Gange havde været gjort Tilløb til en Forandring, og man maatte engang til at slaa ind paa en anden Vej. Taleren havde forstaaet det saaledes, at Skatte- og Regnskabsvæsenet helt henlægges under Skattekontoret, saaledes at Dommergaard blev den egentlige Chef, og det var en Mand, som magtede Opgaven. Skatteopkræverne kunde vel anvendes paa anden Maade, og det rent kasserermæssige kunde vel saa give Kæmneren nogenlunde tilstrækkeligt Arbejde til ham selv, saaledes at han

fik Lejlighed til at yde Kommunen noget for den efter hans Kvalifikationer meget store Løn, han fik.

B e c h var efter Diskussionen kommet til det Resultat, at Kommunen vilde faa forøgede Indtægter ved hurtigere Indbetaling og indvundne Renter, at Risikoen blev mindre for Kommunen, og at Udgiften i Fremtiden vilde blive mindre, idet der kunde spares Mandskab hos Kæmneren. Det kunde maaske være heldigt at binde Banken f. Eks. til 10 Aar, medens Kommunen selv havde en kortere Opsigelsesfrist.

F o r m a n d e n fandt, at det maaske var vel meget sagt, at man ikke kunde fortsætte paa samme Maade som nu. Naar Forholdene var daarlige paa Kæmnerkontoret, var det ikke alene Kæmnerens Skyld, men ogsaa hans Medhjælperes, og det kunde der bødes paa. Simonsens Forudsætning, at hele Skattevæsenet skulde lægges over paa Dommergaard, var rigtig, men i Øjeblikket vilde det vist blive for meget. Nogle af Skatteopkræverne vilde vel være nødvendige som Undersøgere; men Kæmnerkontoret vilde i hvert Fald ikke kunne forsvinde de første Aar.

K j e l d S ø r e n s e n kunde ikke forstaa, at man ikke engang kunde naa til at foretage Kasseeftersyn 1 Gang om Aaret. Men selv om man vedtog den ny Ordning, vilde Folk næppe betale deres Skat tidligere end nu. Kommunen havde vel heller ikke nu nogen Risiko ved Fejltaelling; det Ansvar laa vel hos Inkassatorerne. Ordningen kunde maaske blive billigere i Begyndelsen; men det var ikke sikkert, at Banken vilde vedblive dermed, for der vilde jo i de sidste Dage blive et overvældende Arbejde at besørge, som kunde forstyrre Bankens øvrige Forretninger. Senere

vilde det være vanskeligt for Kommunen at gaa tilbage til det gamle.

S i m o n s e n bemærkede, at Skatteopkræverne fik en bestemt Sum som Fejltællingspenge. Sidste Gang Spørgsmaalet var fremme, havde man udvidet Antallet af Skatteopkræverne, men det havde ikke gjort Sagen synderlig bedre.

F o r m a n d e n mente dog, det maatte blive billigere, naar man efterhaanden kunde afskaffe Skatteopkræverne. Privatbanken vilde ikke være bekendt senere at forlange noget Vederlag, saa det kunde man vist se bort fra.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 333—1917). Forespørgsel fra Overlæge Biering, om **Læge Riis maa vikariere for ham i 3 Maaneder som Leder af Røntgenafdelingen og Radiumstationen.**

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 486—1917). Indstilling fra Sygehusudvalget om **Bemyndigelse til at ansætte en Medhjælper hos Maskinmesteren.**

M o u s t e n oplyste, at Maskinmesteren ved Kommunehospitalet var en meget veltjent Mand, som havde været 25 Aar i Kommunens Tjeneste; men han var ikke saa meget med paa det nye, og egentlig skulde man have haft en ny Maskinmester. Udvalget havde dog ment at beholde den gamle og saa se at ansætte en Medhjælper, der var inde i det mere nye. Man havde foreslaaet ham ansat i 8. Lønklasse, dog saaledes, at Udvalget fik Bemyndigelse til at sætte Begyndelseslønnen noget op, ellers blev der næppe nogen Ansøgere.

M ø l l e r havde intet imod en saadan Ansættelse, men henstillede, at han blev sat i Klasse B,

1800—2400 Kr., ligesom de øvrige Maskinassistenten.

M o u s t e n kunde godt gaa med hertil for Lønnens Skyld, da den blev omtrent den samme, men han var bange for, at han i denne Klasse ikke vilde udføre andet Arbejde end tilse Maskinerne, og han skulde ogsaa ved Lejlighed fyre under Kedlerne. Udvalget mente derfor at burde fastholde Indstillingen.

S i m o n s e n spurgte, om det ikke var uheldigt at ansætte en Medhjælper, der skulde kunne mere end hans Foresatte.

M o u s t e n mente ikke, det gjorde noget, at en Medhjælper var mere inde i det moderne end en gammel Maskinmester. Med Tiden skulde han vel saa overtage Mesterstillingen.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 475—1917). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Antagelse af et Tilbud fra Tømrmester Th. Pedersen paa et Byggeforetagende** ved Louisegade og Blegdammen paa lignende Maade som til »Byggeforeningen Aarhus«.

Fra Tømrmester Th. Pedersen forelaa følgende Tilbud:

»Undertegnede Tømrmester Th. Pedersen forpligter mig herved overfor Aarhus Kommune til inden 15. Juli 1918 at have fuldført Opførelsen af en Beboelsesbygning med 15 2- og 3-Værelses Lejligheder paa de mig tilhørende Byggegrunde ved Hjørnet af Louisegade og Blegdammen og yderligere en lignende Bygning med 10 3-Værelses Lejligheder inden Oktober Flyttedag 1918, imod at Kommunen hertil yder mig sin Støtte dels ved at overtage til pari Kurs de 4½ % Kreditforeningsobligationer, der

optages paa 1. Prioritet i Ejendommene, og garantere et saa stort Laan paa 2. Prioritet, at 1. og 2. Prioritet tilsammen udgør 90 % af Ejendomsskyldværdien, og iøvrigt paa de i Lov Nr. 178—1917 om Laan til Byggeforeninger fastsatte Vilkaar, dels ved at afholde Udgifterne til Fortov og Stikledninger for Kloak, Vand og Gas etc.

Bygningerne opføres efter Tegninger, der skal godkendes af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. For saa vidt Kommunen til Anbringelse paa 2. Prioritet i Ejendommene opnaar Statslaan i Henhold til Lov Nr. 179 af 31. Marts d. A., bliver disse Prioriteter at forrente og afdrage med en fast aarlig Ydelse af 5 %, hvoraf 4 % er Rente, Resten Afdrag. Hvis Kommunen ikke opnaar saadant Statslaan og altsaa udreder 2. Prioriteterne af Kommunens egne Midler, forpligter jeg mig til at svare en aarlig Ydelse af $5\frac{1}{2}$ %, hvoraf 5 % er Rente. For ethvert Tab, som Overtagelsen af 2. Prioriteterne maatte paaføre Kommunen, holder jeg denne skadesløs.

Endvidere forpligter jeg mig til ved Fastsættelsen af Lejen for de enkelte Lejligheder at overholde de Normer, der i saa Henseende er fastsatte ved den mellem Kommunen og »Byggeforeningen Aarhus« indgaaede Overenskomst indenfor den der satte Tidsgrænse.

Aarhus, den 3. December 1917.

(sign.) Th. P e d e r s e n . »

Møller anbefalede at antage Tilbudet og oplyste, at Kommunens Tab vilde blive 24 Kr. pr. Lejlighed aarlig. Man opnaaede derved at afhjælpe noget af Bolignøden, at skaffe noget Arbejde og endelig at spare noget kommunalt Byggeri. I Ud

valget havde Jakob Jensen ikke kunnet tiltræde Indstillingen, ellers var man enige derom.

Brøndum havde tiltraadt Indstillingen, fordi det først og fremmest gjaldt om at faa noget bygget under den nuværende Nødstilstand. Naar Mændene tilmed havde Materialierne, var det rigtigst, at de kom Byen til gode. Taleren kunde have ønsket at høre Jakob Jensens Begrundelse af, at han ikke kunde gaa med til Forslaget.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 446—1917). Andragende fra **Inspektør Sølvsteen om Forlængelse af hans Anciennitet.**

Udvalget kunde ikke anbefale det.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 480—1917). Andragende fra **Kassereren ved Aarhus Belysningsvæsen om at maatte blive overflyttet til 4. Lønklasse.**

Udvalget kunde ikke anbefale dette, men indstillede, at hans Anciennitet ændres fra $\frac{1}{4}$ 1911 til $\frac{1}{4}$ 1906, hvorved hans Løn fra $\frac{1}{4}$ 1918 vilde blive 3200 Kr.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 481—1917). Andragende fra **Assistent Frk. E. Hagen Jacobsen om Overflytning til 7. Lønklasse.**

Udvalget kunde ikke tiltræde dette, men anbefalede, at Ancienniteten ændres fra $\frac{1}{4}$ 1905 til $\frac{1}{4}$ 1903. Samtidig indstillede Udvalget, at Assistent paa Byraadskontoret, Frk. **M. Kruse**, faar sin Anciennitet ændret fra $\frac{1}{4}$ 1906 til $\frac{1}{4}$ 1904.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 443—1917). Andragende fra **Desinfektør Chr. Rasmussen om Overflytning til 8. Lønklasse.**

Udvalget indstillede, at hans Anciennitet ændres fra $\frac{1}{4}$ 1910 til $\frac{1}{4}$ 1909.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 479—1917). Andragende fra **Kontorassistent paa Stadsingeniørens Kontor, E. Lund, om Overflytning til 7. Lønklasse.**

Udvalget anbefalede Andragendet med Anciennitet fra $\frac{1}{4}$ 1918.

Mousten erindrede om, at Lønudvalgets Formand tidligere havde udtalt det Princip, at en Mand ikke blev rykket op, saa længe han kunde stige i sin nuværende Lønklasse.

Møller indrømmede dette, men Andragendet var meget varmt anbefalet af Stadsingeniøren, og han havde i Forvejen ingen Assistent af 1. Lønklasse.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 413—1917). Andragende fra **Enke efter Inspektør Michaelsen om Forhøjelse af den hende tilstaaede Understøttelse.**

Udvalget foreslog at yde en Dyrtidshjælp af 100 Kr. een Gang for alle.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 483—1917). Andragende fra **Assistent M. P. Hansen om Forlængelse af hans Lønanciennitet.**

Udvalget indstillede at forlænge denne fra $\frac{1}{4}$ 1916 til $\frac{1}{4}$ 1913.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 482—1917). Andragende fra **Maskinassistenterne ved Gasværkets Retorthus om Forlængelse af Lønanciennitet.**

Udvalget indstillede, at de overgaar fra 9. Lønklasse til Klasse B, 1800 Kr., stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. til 2400 Kr., med følgende Anciennitet: A. Petersen fra $\frac{1}{4}$ 1912, A. Bøtchiær

fra $\frac{1}{4}$ 1912 og R. V. Thorgersen fra $\frac{1}{4}$ 1915.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 17¹⁴—1917). Andragende fra Barber The-
stesen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Kunde ikke bevilges i Henhold til Fattiglovens
§ 35.

15. (J. Nr. 17¹²—1917). Andragende fra Fisker Søren
Madsen Sørensen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

16. (J. Nr. 457—1917). Andragende fra **Købmand A.
J. Jørgensen om Bevilling til i Forbindelse med
sit Borgerskab som Købmand at maatte erholde
Borgerskab som Bisquitfabrikant eller Bager.**

F o r m a n d e n oplyste, at Udvalget vilde an-
befale Andragendet, men Borgerskab som »Bisquit-
fabrikant« eller »Fabrikant« fandtes ikke paa Listen
over de Borgerskaber, som kunde meddeles i Byen,
hvorfor det maatte blive som »Bager«.

M o u s t e n spurgte, om vedkommende ikke
var flyttet uden for Kommunen.

S i m o n s e n mente, at hvis dette var Tilfæl-
det, kunde man ikke anbefale Andragendet.

M o u s t e n vidste ikke, om en Mand kunde
have 2 Borgerskaber.

F o r m a n d e n oplyste, at der kunde dispen-
seres fra Bestemmelsen. Man burde næppe lægge
en Mand Hindringer i Vejen for at drive Forret-
ning, fordi han boede uden for Byen.

P. P e t e r s e n anbefalede Andragendet og
meddelte, at det var Mandens Mening at flytte ind
til Byen igen. Nægtede man at anbefale, blev der
blot lavet et Aktieselskab.

F o r m a n d e n syntes ogsaa, man skulde se
at komme saa langt bort fra Næringslovens ind-
skrænkende Bestemmelser som muligt.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 464—1917). Andragende fra **Maalerkontrollør P. Jensen om Afsked med Pension.**
Udvalget anbefalede Andragendet.
Indstillingen vedtoges.
18. (J. Nr. 10¹⁸—1917). Andragende fra **Murermester Clemensen om Fritagelse for Hvervet som Medlem af Huslejenævnet.**
S. P e t e r s e n foreslog at nægte Andragendet.
Andragendet afsloges.
19. (J. Nr. 10¹⁶—1917). Andragende fra **J. Jensen om Fritagelse for Hvervet som Suppleant i Huslejenævnet.**
Bevilgedes.
20. (J. Nr. 12¹⁸—1917). Indstilling angaaende **Tildeling af forskellige Alderdomsunderstøttelser** og om det sædvanlige **Julegratiale.**
Indstillingen vedtoges.
-